ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΕΤΗΣΙΑ . . . . . Δρχ. 108.000
ΕΞΑΜΗΝΟΣ . . . . . » 54.000
ΤΡΙΜΗΝΟΣ . . . . . » 27.000

ΠΑΝΤΟΙΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ
ΔΙ' ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ

ΝΕΟΛΟΓΟΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΕΤΗΣΙΑ . . . . . Στερλίναι 10
ΕΞΑΜΗΝΟΣ . . . . . » 5
ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ . . . . . Δολλάρια 37,5

ΠΡΟΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ
ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΕΤΟΣ ΝΔ — Ἀριθμὸς φύλλου 1035 | ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΑΚΑΡΗ 193 = ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦ. 25—93 καὶ 25—94 | ΠΑΤΡΑΙ Σάββατον 13 Δεκεμβρίου 1947

Ο ΑΓΩΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝ

Η ΑΜΕΡΙΚΗ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΕΙ ΑΓΡΥΠΝΩΣ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗΝ

ΚΕΝΤΡΟΝ ΤΟΥ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΟΣ Η ΕΛΛΑΣ

ΔΥΝΑΤΗ Η ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΣΤΡΑΤΕΥΜΑΤΩΝ;

Η ΖΩΤΙΚΗ ΓΡΑΜΜΗ ΑΜΥΝΗΣ

Ν. ΥΟΡΚΗ, 12 Δεκεμβρίου. ('Ιδ. ὑπηρ.). — Αἱ κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας δοθεῖσαι εἰς τὸν Τύπον, ἐκ μέρους καλῶς παντοτε πληροφορημένων πηγῶν, πληροφορίαι περὶ Ἀμερικανικῶν ἀνησυχιῶν διὰ τὴν ἐξέλιξιν τῆς καταστάσεως ἐν Εὐρώπῃ καὶ δὴ ἐν Ἑλλάδι, Γαλλίᾳ καὶ Ἰταλίᾳ καθὼς καὶ περὶ σκέψεων ἀμεσωτέρας στρατιωτικῆς βοηθείας τῶν Ἡν. Πολιτειῶν, ἐδημιούργησαν εἰς τὴν Κοινὴν Γνώμην τὴν γενικωτέραν ἐντύπωσιν, ὅτι ἡ Ἀμερικανικὴ Κυβέρνησις ἀνησυχεῖ σοβαρῶς ἀπὸ τὰς κομμουνιστικὰς ἐξορμήσεις εἰς τὴν Γαλλίαν, τὴν Ἰταλίαν καὶ τὴν Ἑλλάδα καὶ ὅτι σκέπτεται, ὁιὰ νὰ προλάβῃ τὸν ἀμέσως ἀπειλοῦντα κίνδυνον, νὰ στείλῃ ἀμέσως ἢ μετά τι χρονικὸν διάστημα καὶ στρατιωτικὰς ἀκόμη δυνάμεις εἰς τὴν Ἑλλάδα. Συνδυάζονται μάλιστα αἱ πληροφορίαι αὗται πρὸς τὴν σημειουμένην ἀπό τινος καιροῦ κάπως στενωτέραν Ἀγγλοαμερικανικὴν συνεργασίαν, συμφώνως μὲ τὸ πνεῦμα τὸ ὁ ποῖον πρὸ ἔτους καὶ πλέον εἶχε καταλήξει εἰς τὴν δημιουργίαν τοῦ κοινοῦ Ἀγγλοαμερικανικοῦ Ἐπιτελείου.

Ὑπεύθυνος Ἀμερικανικὴ προσωπικότης, ἐρωτηθεῖσα σχετικῶς εἶπεν τὰ ἑξῆς :

«Ἡ Κυβέρνησις τῶν Ἡν. Πολιτειῶν ἀποδυθεῖσα εἰς μίαν μεγάλην καὶ πολυδάπανον προσπάθειαν διὰ τὴν κατοχύρωσιν τῆς εἰρήνης καὶ τὴν βαθμιαίαν οἰκονομικὴν ἀνασυγκρότησιν τῆς Εὐρώπης, εἶναι φυσικὸν νὰ παρακολουθῇ μὲ ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον τὴν ἐξέλιξιν τῆς καταστάσεως εἰς ὅλας τὰς Εὐρωπαϊκὰς χώρας, αἱ ὁποῖαι ὑφίστανται ἀμεσωτέραν τὴν κομμουνιστικὴν πίεσιν. Διὰ τὸν σκοπὸν αὐτὸν ἔχουν ἐνισχυθῇ μὲ τοὺς ἐνδεδειγμένους παρατηρητὰς αἱ Ἀμερικανικαὶ ἀντιπροσωπεῖαι εἰς τὴν Γαλλίαν, τὴν Ἰταλίαν, τὴν Ἑλλάδα, τὴν Τουρκίαν καὶ τὸ Ἰράν, ἐστάλη δὲ τελευταίως καὶ ὁ σύμβουλος τοῦ Ἀμερικανοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Τζὼν Φόστερ Ντάλλας εἰς Παρισίους".

Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι τὸ ἐνδιαφέρον αὐτὸ ἀνταποκρίνεται εἰς τὴν σαφῆ πλέον πεποίθησιν τῆς Ἀμερικανικῆς Κυβερνήσεως ὅτι ἡ γραμμὴ ἡ διήκουσα ἀπὸ τῆς Γαλλίας μέσῳ Ἰταλίας, Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας πρὸς τὸ Ἰράν εἶναι ἡ ζωτικὴ καὶ ἀποφασιστικὴ γραμμὴ ἀμύνης τῆς παγκοσμίου ἐλευθερίας κατὰ τῆς ἀπειλῆς τῆς βίας καὶ τοῦ κατακτητικοῦ πνεύματος τοῦ ὁλοκληρωτισμοῦ.

Οἱ ὑπεύθυνοι Ἀμερικανικοὶ παράγοντες, ἀσχέτως κόμματος, ἔχουν πλήρη πλέον ἐπίγνωσιν ὅτι διάσπασις τῆς ζωτικῆς αὐτῆς γραμμῆς εἰς οἱονδήποτε σημεῖον της, θὰ ἐκλόνιζε σοβαρώτατα τὴν ὅλην προσπάθειαν πρὸς προάσπισιν τῆς Ἐλευθερίας καὶ τῆς Δημοκρατίας ἐν Εὐρώπῃ.

Κατὰ τοὺς καλῶς πληροφορημένους κύκλους, δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς βέβαιον ὅτι, ἐν ἢ περιπτώσει ἡ Ἀμερικανικὴ Κυβέρνησις ἐπείθετο ὅτι ὑφίσταται πραγματικὸς καὶ ἄμεσος κίνδυνος ἐπὶ τοῦ προκειμένου, δὲν θὰ ἐδίστασε καθόλου νὰ εἰσηγηθῇ πρὸς τὸ Κογκρέσσον τὴν λῆψιν ἀποφασιστικῶν μέτρων,, οἷον θὰ ἦτο ἐνδεχομένως καὶ αὐτὴ ἀκόμη ἡ ἀποστολὴ στρατευμάτων.

Ἐν τούτοις, παρὰ τὰς δημοσιογραφικὰς πληροφορίας τῶν ἡμερῶν αὐτῶν, αἱ ὑπάρχουσαι εἰς τοὺς ἐπισήμους κύκλους πληροφορίαι παρέχουν σαφῆ τὴν ἐντύπωσιν ὅτι παρὰ τὴν ὁρμητικότητα τῶν κομμουνιστικῶν ἐξορμήσεων, δὲν ὑφίσταται ἄμεσος κίνδυνος, εἰς ὅλας τὰς ὡς ἄνω χώρας καὶ ἐκ παραλλήλου πρὸς τὰς κομμουνιστικὰς ἐξορμήσεις, σημειοῦται διαρκῶς ἐνισχυομένη καὶ ἐπεκτεινομένη, ἀπόφασις ἀντιστάσεως τῶν μεγάλων λαϊκῶν μαζῶν, ἐνθαρρύνουσα καὶ τὰς ὑπευθύνους Κυβερνήσεις εἰς τὴν λῆψιν τῶν ἐπιβαλλομένων μέτρων.

Εἰδικώτερον ὅσον ἀφορᾷ τὴν Ἑλλάδα παρατηρεῖται ὅτι οἱ ἐπίσημοι Ἀμερικανικοὶ κύκλοι εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἐκτιμήσουν ὅτι, παρὰ τὴν ἡρωϊκὴν ἀντίστασιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ἡ ἀπροκάλυπτος πλέον ἐπίθεσις ὅλου τοῦ Σλαυϊκοῦ Κομμουνισμοῦ διηθουργεῖ σοβαροὺς κινδύνους. Πιστεύουν, ὅμως, ὅτι, εἰδικῶς διὰ χώραν αὐτήν, ἔχουν ληφθῇ καὶ ἀπὸ Ἀμερικανικῆς, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ γενικωτέρας διεθνοῦς πλευρᾶς, ὅλα τὰ μέτρα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα θὰ ἐπιτρέψουν τὴν ἔγκαιρον διαπίστωσιν κάθε τυχὸν ἀπειλοῦντος κινδύνου. Τονίζεται δέ, ὅτι, ἐνῷ ἡ «Βαλκανικὴ Ἐπιτροπὴ» ἀποτελεῖ τὸν ἄγρυπνον διεθνῆ ὀφθαλμόν, ὁ ὁποῖος παρακολουθεῖ τὴν ἀπὸ ἐξωτερικῆς ἀπόψεως ἐξέλιξιν τῆς καταστάσεως, ἡ Ἀμερικανικὴ ἀποστολὴ θοηθείας πρὸς τὴν Ἑλλάδα, μὲ τὸ συνεχῶς ἤδη ἐνισχυόμενον στρατιωτικὸν τμῆμα της, εἶναι εἰς θέσιν νὰ παρακολουθῇ βῆμα πρὸς βῆμα τὴν ἐξέλιξιν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀγῶνος κατὰ τῆς ἔξωθεν ὑποκινουμένης κομμουνιστικῆς ἀνταρσίας.

Οἱ ὑπεύθυνοι Ἀμερικανικοὶ κύκλοι τονίζουν — χωρὶς τοῦτο βεβαίως νὰ ἀποτελῇ προεξόφλησιν ἐνδεχομένων μελλοντικῶν ἐξελίξεων — αἱ μέχρι τοῦδε πληροφορίαι καὶ εἰσηγήσεις τῶν ἁρμοδίων παρατηρητῶν δὲν ἔπεισαν τὴν Ἀμερικ. Κυβέρνησιν ὅτι ἐπιβάλλεται ἡ ἀποστολὴ στρατευμάτων. Ἡ Ἀμερικανικὴ προθυμία πρὸς παροχὴν πάσης ἀπαιτουμένης ἐνισχύσεως εἶναι παντοτε ἀναμφισβήτητος, ἀλλὰ καὶ δὲν πρέπει νὰ λησμονῆται ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς παράγων ἐξακολουθεῖ πάντοτε νὰ εἶναι ἀποφασιστικὸς διὰ τὴν τελικὴν ἔκβασιν τοῦ ἀγῶνος.

Τῆς Ἡμέρας

Τὰς ἡμέρας αὐτὰς ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς ξαναζῇ μὲ τὴν ἀνάμνησίν του, τὸ μεγαλύτερον δράμα τῆς κατοχῆς : Τὸ ὁλοκαύτωμα τῶν Καλαβρύτων. Ἐφ' ὅσον θὰ ὑπάρχῃ πολιτισμός, οἱ ἄνθρωποι ὀφείλουν νὰ τὸ ἐνθυμοῦνται μὲ δέος καὶ βαθυτάτην συγκίνησιν. Ἀκριβῶς διότι θὰ τοὺς βοηθῇ εἰς τὸ νὰ ἐκτιμοῦν μέχρι ποίου σημείου ἠμπορεῖ νὰ ὑποστῇ τὴν θυσίαν ἕνα Ἔθνος, τὸ ὁποῖον δὲν κάμπτεται εἰς τὴν πίστιν του πρὸς τὸ ἀνώτερα ἰδεώδη. Τὸ ἴδιον αὐτὸ Ἔθνος καὶ τώρα θυσιάζεται πάλιν. Θὰ νικήσῃ, εἶναι βέβαιον. Καὶ ἀσφαλῶς αὐτὴ ἡ νίκη, ἡ τελικὴ καὶ μεγάλη, εἶναι ἐκείνη ποὺ θὰ φέρῃ τὴν πλήρη δικαίωσιν τοῦ σπαρτακιτικοῦ δράματος ὁ ὁποῖος ἐξετυλίσσετο ὡσὰν τὰς ἡμέρας αὐτὰς εἰς τὰ Καλάβρυτα.

*

Εἶναι ἰδιαιτέρως ἱκανοποιητικὸν τὸ ὅτι ὁ ἀρμοδιώτερος ἴσως διὰ τὴν Ἑλλάδα Ἀμερικανὸς ἐπίσημος, ὁ κ. Μακ Γκή, ἀπὸ δεικνύεται τόσον ἐναργῶς ἀντιλαμβανόμενος τὴν οὐσίαν τοῦ ἀγῶνος, τὸν ὁποῖον διεξάγει ἡ χώρα μας, καὶ τὴν ἔκτασιν τοῦ προβλήματος, ποὺ ἀντιμετωπίζει. Ἀπὸ τὰς ἑκάστοτε δηλώσεις του προκύπτει μία ρωμαλέα σκέψις, βασίζομένη εἰς ὀρθὴν ἐκτίμησιν τῶν περιστάσεων, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ πρόσθετον λόγον ἐμπιστοσύνης ἐπὶ τὴν τελικὴν ἔκβασιν τῆς μάχης διὰ τὴν Ἐλευθερίαν. Δικαιοῦται δὲ νὰ πιστεύῃ ὁ Ἑλληνικὸς Λαός, ὅτι μὲ τοιούτους εἰσηγητὰς καὶ συνεργάτας, δὲν εἶναι δυνατὸν παρὰ νὰ καταστῇ θετικώτερον καὶ εὐρύτερον τὸ μέχρι σήμερον ἐκδηλούμενον ἐνδιαφέρον τῆς Οὐάσιγκτων.

*

Εἴτε ἁπλῶς ἐντύπωσιν προκαλεῖ θετο νὰ προκαλέσῃ μὲ τὴν διακοίνωσίν της πρὸς τὴν Γαλλίαν, ἔνα κάποιον παρηγορικὸν ἠθέλησε νὰ στείλῃ πρὸς τοὺς πενθοῦντας ἤδη ἀνθρώπους της βέβαιον εἶναι πάντως, ὅτι ἡ Μόσχα ἔλοβε τὴν ἀπάντησιν, ποὺ τῆς ἤξιζεν. Ἐπιστρέφουσα, ὡς ἀπαράδεκτον τὸ θρασύτατον ἔγγραφον, ἡ Γαλλία ἀπεδείκνυε, διὰ πρώτην φοράν, ἀπὸ τοῦ πολέμου, ὅτι δὲν ἔπαυσε νὰ εἶναι τὸ παλαιὸν ἐκεῖνο Κράτος, τοῦ ὁποίου ἡ εὐγενὴς ὑπερηφάνεια καὶ ἡ προσήλωσις εἰς τὴν ἀξιοπρέπειαν συνεκίνησαν τόσον τοὺς ἀνθρώπους εἰς ἄλλας ἐποχάς.

*

Ο κ. Σοφούλης δηλοῖ, ὅτι δὲν πρόκειται νὰ διασπασθῇ ἡ κυβερνητικὴ συνεργασία. Ἠχὼ τῶν λόγων τοῦ γίνεται ὁ κ. Τσαλδάρης. Ἀμφότεροι δὲ βεβαιοῦν ὅτι ὁ ἐν τῇ ἐξουσίᾳ βίος των εἶναι ἁρμονικός, δὲν ἔχουν δὲ ἀνακαλύψει τίποτε περὶ ἀσυμφωνίας χαρακτήρων καὶ ἐπιδιώξεων. Συνεπῶς διατί καὶ τῆς μιᾶς πλευρᾶς καὶ τῆς ἄλλης αἱ φιλικαὶ ἐφημερίδες ἐπιμένουν περὶ τοῦ ἀντιθέτου ; Δὲν ἀναλαμβάνουν καὶ οἱ δύο ἀρχηγοὶ νὰ τοὺς εἴπουν εἰς τὸ αὐτί, ὅτι πρέπει νὰ σταματήσουν τὰ κοτσομπολιά, διότι δὲν συμφέρουν εἰς τὸν τόπον ;

*

Ὀρθῶς ἐσκέφθη ἡ Κυβέρνησις ὅτι ὑπάρχει ἀνάγκη ἑνὸς ὀργάνου συντονιστικοῦ τῶν ὑπηρεσιῶν περιθάλψεως τῶν ἀνταρτοπλήκτων. Θὰ ὁλοκλήρωνεν ὅμως τὴν ἐνέργειάν της, ἐὰν παραλλήλως ἐσκέπτετο, ὅτι ὑπάρχει ἴση ἀνάγκη νὰ λείψῃ ὅλη αὐτὴ ἡ πολυκοσμία, ἡ ὁποία ἀσχολεῖται μὲ τὸ ζήτημα, χωρὶς νὰ πραγματοποιῇ τίποτε. Διότι σχεδὸν τίποτε δὲν ἔχει γίνει ἀκόμη διὰ τὰς χιλιάδας τῶν τραγικωτέρων Ἑλλήνων, ἐκτὸς φυσικὰ ἀπὸ τὰ ἐυβριθέστατα «προγράμματα", τὰ ὁποῖα φοβούμεθα, ὅτι θὰ τερματισθῇ ἡ μεγάλη δοκιμασία τοῦ Ἔθνους καὶ αὐτὰ θὰ εἶναι καὶ τότε «ἕτοιμα πρὸς ἐφαρμογήν"! Εἶναι, δυστυχῶς, γεγονὸς, ὅτι, μέχρι τοῦδε, ἡ ὑπόθεσις τῆς ζωῆς ὁλοκλήρων πληθυσμῶν ἀφέθη νὰ ρυθμισθῇ ἀπὸ τοὺς τόφους τῆς γραφειοκρατίας. Τὸ ἀποτέλεσμα δὲν ἠμποροῦσε νὰ εἶναι διόφορον. Ἐν τούτοις ἠμπορεῖ ἀκόμη νὰ ἀλλάξῃ ὁ ρυθμὸς καὶ νὰ ἀναζητηθοῦν αἱ λύσεις, ὄχι μὲ τὴν ἀδάπανον φλυαρίαν τῶν ἁρμοδίων, ἀλλὰ μὲ τὴν βοήθειαν πρακτικοῦ πνεύματος καὶ θερμοῦ ζήλου. Ἡ περίπτωσις τῶν συμμοριοπλήκτων εἶναι ἡ πρώτη, ποὺ πρέπει νὰ συγκεντρώνῃ τὸ ἐνδιαφέρον τῆς κοινωνικῆς πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως. Καὶ εἶναι ἴσως ἡ μόνη, εἰς τὴν ὁποίαν δὲν νοεῖται συνέχισις τῆς ἰδίας τακτικῆς, νωχέλεια καὶ πολὺ περισσότερον ὁλοκληρωτικὴ ἀποτυχία.

*

Ἀοιπὸν ὁ «συνταγματάρχης» κ. Μαρκὶ εἶναι μόνον... λοχίας ! Ἕνας ἁπλοῦς κομμουνιστής, σταλεὶς ἀπὸ κομμουνιστὴν ὑπουργὸν εἰς τὴν Μόσχαν κομμουνιστικώτατα αὐτοπροαχθεὶς καὶ κομμουνιστικώτατα ὁμιλῶν κατὰ τῆς ἰδίας του χώρας. Μὲ ἄλλα λόγια «καπετάνιος» τοῦ Γαλλικοῦ ΕΛΑΣ. Ἔτσι ἐξηγοῦνται πλήρως τὰ ὅσα εἶπεν.

ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΑΝΑΤΑΡΑΧΗΝ

ΑΝΑΓΚΗ ΠΙΣΤΕΩΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗΝ

ΣΤΕΝΗ Η ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΑΜΕΡΙΚΗΣ - ΑΓΓΛΙΑΣ

ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΜΑΡΣΑΛ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 12 Δεκεμβρίου. ('Ιδ. ὑπ.). — Ὁ Ἀμερικανὸς ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μάρσαλ εἰς λόγον του ἐκφωνηθέντα κατὰ τὴν διάρκειαν δείπνου παρατεθέντος ἀπόψε πρὸς τιμήν του ὑπὸ τοῦ Συλλόγου «Πίλγκριμ Σοσάϊτυ», (σκοπὸν ἔχοντος τὴν προαγωγὴν τῆς Ἀγγλοαμερικανικῆς φιλίας), ἐτόνισε τὴν ἀνάγκην ὅπως καταβληθῇ ἡ μεγαλυτέρα δυνατὴ προσπάθεια διὰ νὰ σιγήσῃ ἡ περὶ νέου πολέμου προπαγάνδα καὶ διὰ νὰ κατακτηθοῦν πνευματικῶς τὰ παγκόσμια προβλήματα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἀναφέρονται εἰς τὴν ἀναστύλωσιν τῆς πίστεως τοῦ ἀνθρωπίνου γένους εἰς τὴν ἰδέαν τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἀμοιβαίας κατανοήσεως.

Ἀμφότεραι αἱ προϋποθέσεις αὗται εἶναι ἀπαραίτητοι, ὡς ἐδήλωσεν ὁ κ. Μάρσαλ διὰ νὰ καθησυχάσῃ ὁλόκληρος ὁ κόσμος, ὅστις ἔχει μέχρι θανάτου ἀηδιάσει τὸν πόλεμον.

Ἡ ἀνθρωπότης ἀπὸ μιᾶν καὶ μόνην σφοδρὰν ἐπιθυμίαν κατέχεται — εἶπεν ὁ Ἀμερικανὸς ὑπουργὸς — νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν εἰρήνην καὶ τὴν παγκόσμιον κατανόησιν. Εἶναι ἀπαραίτητον νὰ ἀναστηλώσωμεν τὴν πίστιν εἰς τὸ ὅτι δυνάμεθα νὰ ζήτωμεν ὅλοι ἐν εἰρήνῃ καὶ ἀμοιβαίᾳ κατανόησει».

Ἔχων ἀναμφιβόλως κατὰ νοῦν τὴν Ρωσσικὴν ἀντίθεσιν ἔναντι τῆς παροχῆς πρὸς τὴν Εὐρώπην τῆς Ἀμερικανικῆς οἰκονομικῆς βοηθείας, συμφώνως πρὸς τὸ «σχέδιον Μάρσαλ», ὁ Ἀμερικανὸς ὑπουργὸς ὡμίλησε περὶ τῆς ὑπάρξεως ἐν Ἀμερικῇ μιᾶς πραγματικῆς καὶ γενναιόφρονος ἐπιθυμίας πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ πλησίον, ἐκδηλουμένης διὰ τῆς ἀνεπιφυλάκτου ὑποστηρίξεως ἣν παρέχει ἡ Κοινὴ Γνώμη εἰς τὴν κατα βαλλομένην προσπάθειαν πρὸς ἀνακούφισιν τῶν δεινῶν τῶν ἐκεῖθεν τοῦ Ἀτλαντικοῦ λαῶν.

Ὁ κ. Μάρσαλ ἀπαντῶν ἐμμέσως εἰς τὰς Ρωσσικὰς ἐπικρίσεις κατὰ τῆς Ἀγγλοαμερικανικῆς συνεργασίας εἶπεν ἐν συνεχείᾳ, ὅτι αἱ σχέσεις μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν, σχέσεις ὑπαγορευθεῖσαι ἀπὸ τὰς ἐθνικὰς παραδόσεις των καὶ κληρονομίας, δὲν διέπονται ἀπὸ ὑπολογισμένους πολιτικοὺς συνδυασμούς.

Ἀναφερόμενος τέλος εἰς ὡρισμένας προβλέψεις καθ' ἃς αἱ κατὰ τὰ οἰκονομικὰ συστήματα τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ τῆς Μεγάλης Βρετανίας διαφοραὶ πρόκειται νὰ δημιουργήσουν εἰς τὸ μέλλον παρεξηγήσεις, ὁ κ. Μάρσαλ εἶπεν ὅτι, δὲν βλέπει νὰ δικαιολογοῦνται οἱ φόβοι αὐτοί, δεδομένου ὅτι οἱ Ἀμερικανοί, πολλοὶ τῶν ὁποίων ἐτοξείδευσαν εἰς ὅλον τὸν κόσμον διαρκοῦντος τοῦ πολέμου, ἤρχισαν νὰ ἀναπτύσσουν νέαν ἱκανότητα συλλήψεως τῶν διεθνῶν προβλημάτων, συνεπείᾳ τῆς ὁποίας ἀποκλείεται ἡ ὑπηρεσία παρεξηγήσεων.

Εἰς τὸ ἐν λόγῳ δεῖπνον παρέστησαν ἐπίσης οἱ κ.κ. Μπέβιν καὶ Μπιντώ. Ὁ κ. Μολότωφ κάτοι προσκληθεὶς δὲν προσῆλθε δικαιολογηθεὶς μὲ φόρτον ἐργασίας. Μεταξὺ τῶν πολλῶν προσκεκλημένων ἦσαν καὶ ὁ πρωθυπουργὸς κ. Ἄτλυ καὶ τὰ λοιπὰ μέλη τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

ΡΩΣΣΟΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ ΕΠΥΡΟΒΟΛΗΣΕΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΝ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΗΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 12 Δεκεμβρίου. ('Δ. ὑπ.). — Κατὰ πληροφορίας ἐξ Ἀμβούργου, Ρῶσσος στρατιώτης ἐπυροβόλησε σήμερον κατὰ τοῦ Ἀμερικανοῦ ἀνταποκριτοῦ ἐφημερίδος κ. Ρίτσαρντ Κασίστκε εἰς τὸ ἐν Βερολίνῳ μέγαρον τῆς Καγκελαρίας τοῦ πρώην Ράϊχ. Ὁ ὡς ἄνω ἀνταποκριτὴς εἰσῆλθεν εἰς τμῆμα τοῦ κήπου τῆς Καγκελαρίας μὴ περιφραγμένον καὶ παρουσιασθεὶς εἰς ἕνα τῶν φρουρῶν ἐδήλωσε τὴν ταυτότητά του καὶ ἐζήτησε ἂν ἠδύνατο νὰ λάβῃ φωτογραφίας. Ὁ φρουρὸς τὸν διέταξε νὰ ἀπομακρυνθῇ.

Ο ΥΠΟΥΛΟΣ ΣΥΜΜΑΧΟΣ

Ο ΣΤΑΛΙΝ ΔΙΕΠΡΑΓΜΑΤΕΥΕΤΟ ΕΙΡΗΝΗΝ ΜΕ ΤΟΝ ΧΙΤΛΕΡ ΔΙΑΡΚΟΥΝΤΟΣ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

ΤΙ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΤΑΙ ΤΩΡΑ

2ον

Τὸ Στάλινγκραντ ἔδωσεν ἐπίσης εἰς τοὺς Ρώσους τὴν δυνατότητα νὰ δέχωνται τὰς νύξεις περὶ χωριστῆς εἰρήνης. Ὁ Ἐρυθρὸς Στρατὸς εἶχεν ἀνασυγκροτηθῆ καὶ ἀναζωογονηθῆ, ἡ βιομηχανικὴ παραγωγὴ εἰς τὰ μετόπισθεν ἤρχισε νὰ λειτουργῇ κανονικώτερα, ἡ ἐσωτερικὴ κατάστασις εἶχε βελτιωθῆ καὶ ἡ συμμαχικὴ βοήθεια εἶχεν ἀρχίσει νὰ φθάνῃ ἀφθονωτέρα. Ἀλλ' ἡ πλήρης ἀπελευθέρωσις τῆς Ρωσσίας ἀπὸ τοὺς Γερμανοὺς εἰσβολεῖς ἦτο ἀκόμη ὄνειρον. Ἡ Ρωσσία εἶχεν ἤδη ὑποστῇ ἑκατομμύρια ὀπωλειῶν εἰς νεκροὺς, τραυματίας καὶαἰχμαλώτους. Αἱ καλύτεραι γεωργικαὶ περιοχαί της καὶ μερικὰ ἀπὸ τὰ κυριώτερα βιομηχανικὰ κέντρα της εὑρίσκοντο εἰς ἐχθρικὰς χεῖρας. Ἡ συμμαχικὴ ἀπόβασις εἰς τὴν Δυτικὴν Εὐρώπην ἦτο ἀκόμη σχέδιον.

Ὅταν, ἑπομένως, οἱ ἀνώτεροι ἡγέται τῆς Σοβ. Ἑνώσεως ἐξαπέλυσαν τὰς πρώτας κρούσεις περὶ χωριστῆς εἰρήνης μὲ τὴν Γερμανίαν, τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1943, εἶχον ὑπ' ὄψιν των αὐτὰ τὰ ζητήματα. Ὁ Στάλιν θὰ ἠδύνατο νὰ τερματίσῃ τὸν πόλεμον καὶ νὰ κρατήσῃ πάντοτε ὑπὸ τὸν ἔλεγχον του ὁλόκληρον τὴν περιοχὴν ἡ ὁποία ἀνῆκεν εἰς τὴν σοβιετικὴν ἐπικρατείαν πρὸ τῆς 22ας Ἰουνίου 1941 καὶ ἂν ἠδύνατο νὰ ἐπιτύχῃ ἀνακωχὴν μὲ τὸν Χίτλερ καὶ νὰ ἀνοικοδομήσῃ τὰς ἐρειπωμένας περιοχὰς τῆς Ρωσσίας θὰ ἠδύνατο νὰ παραμείνῃ καὶ πάλιν ἀμέτοχος καὶ ν' ἀναμένῃ ἐπωφελῶς τὴν ἔκβασιν τοῦ πολέμου φθορᾶς μεταξὺ τῶν φασιστικῶν καὶ τῶν κεφαλαιοκρατικῶν δυνάμεων.

Εἰς τὰς σκέψεις τοῦ Στάλιν περὶ συνάψεως χωριστῆς εἰρήνης μὲ τὴν Γερμανίαν ὑπῆρχον καὶ ἄλλαι σκέψεις: Οἱ σύμμαχοί του. Εἶχεν ὑποχρεωθῆ νὰ δεχθῆ τὸν χάρτην τοῦ Ἀτλαντικοῦ καὶ νὰ συνυπογράψῃ ἕνα πλῆθος διακηρύξεων αἱ ὁποῖαι ὑπέσχοντο ἐθνικὴν ἀνεξαρτησίαν εἰς ὅλους τοὺς λαούς. τοῦ κόσμου. Αἱ ἐξόριστοι κυβερνήσεις τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης αἱ ὁποῖαι εὑρίσκοντο εἰς τὸ Λονδίνον καὶ τὴν Οὐάσιγκτον κατέστρωναν—μὲ τὴν ἐνεργὸν ὑποστήριξιν τῆς Ἀγγλίας καὶ τῶν Ἡν. Πολιτειῶν—σχέδια διὰ τὴν ἀνάκτησιν τῆς ἀνεξαρτησίας τῶν χωρῶν των τὰ ὁποῖα δὲν συνεφώνουν μὲ τὰς ἐπεκτατικὰς βλέψεις τῶν Σοβιέτ εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Εὐρώπην. Ἀργὰ ἢ γρήγορα ὁ Στάλιν θὰ ὑπεχρεοῦτο νὰ συναντηθῇ μὲ τοὺς Ἀγγλοαμερικανοὺς συνεταίρους του διὰ νὰ θέσουν τὰς βάσεις τῆς μεταπολεμικῆς ρυθμίσεως καὶ ἦτο ἀποφασισμένος νὰ ἐπιτύχῃ αὐτὸ ποὺ ἐζήτει. Ὑπὸ τὰς συνθήκας αὐτὰς, ἐσκέφθη, ἡ ἀπειλὴ—ἢ ἡ ἀπλῆ φήμη—χωριστῶν σοβιετογερμανικῶν διαπραγματεύσεων εἰρήνης θὰ ἐχρησιμοποιεῖτο ὡς Δαμόκλειος σπάθη ἐπάνω ἀπὸ τὰς κεφαλὰς τῶν ὀημοκρατικῶν πολιτικῶν. Ὁ Στάλιν δὲν ἐδίσταζε καθόλου νὰ χρησιμοποιήσῃ τὸν ἐκβιασμὸν ἂν αὐτὸς θὰ ἐβοήθει εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῶν σχεδίων του.

Μὲ αὐτὰς τὰς σκέψεις τὸ σοβιετικὸν ἐπιτροπάτον τῶν Ἐξωτερικῶν διεταχθη ν' ἀποστείλῃ ἕνα ἀξιόπιστον πράκτορα διὰ νὰ ἔλθῃ εἰς ἐπαφὴν μὲ τοὺς Γερμανοὺς εἰς τὴν οὐδετέραν Στοκχόλμην. Ὁ Ἀλέξανδρος Ἀλεξαντρώφ, ἐπὶ μακρὸν εἰδικὸς διὰ τὰ ζητήματα τῆς Κεντρικῆς Εὐρώπης καὶ προσωπικὸς φίλος τοῦ Συύλενμπουργκ, ἐστάλη ὑπὸ ἐχεμύθειαν εἰς τὴν Σουηδίαν. Ὁ Μολότωφ ἐνδιεφέρετο να μείνῃ ὁλη ἡ ὑπόθεσις μυστική—διότι ἡ παραμικρὰ νύξις περὶ μυστικῶν συνεννοήσεων μεταξὺ Γερμανῶν καὶ Ρώσσων θὰ ἐκλόνιζε σημαντικὰ τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν ὀυτικῶν συμμάχων του. Φοβούμενος νὰ ἔλθῃ εἰς ἄμεσον ἐπαφὴν μὲ τοὺς Γερμανοὺς ἀντιπροσώπους, ὁ Ἀλεξαντρώφ διεβίβασε τοὺς ὅρους του διὰ τοῦ ἐν Στοκχόλμῃ Ἰάπωνος ναυτικοῦ ἀκολούθου, ὁ ὁποῖος ἐπεκοινώνησεν ἐσπευσμένως μὲ τὸ Βερολίνον

Κατ' οὐσίαν ὁ Στάλιν προσέφερεν εἰς τὸν Χίτλερ διακοπὴν τῶν ἐχθροπραξιῶν μὲ βάσιν τὴν ἀποχώρησιν τῶν Γερμανῶν ἐκ τὰ σύνορα τὰ ὁποῖα εἶχον καθορισθῆ διὰ τῆς συμφωνίας Ρίμπεντροπ—Μολότωφ τοῦ Σεπτεμβρίου 1939. Αἱ μυστικαὶ συμφωνίαι ποὺ εἶχον συναφθῆ τότε εἰς τὴν Ρωσσίαν παρεχώρουν τὴν Ἀνατ. Πολωνίαν. τὸ πλεῖστον τῶν Βαλτικῶν κρατῶν καὶ τὴν Βεσσαρσδίαν. Τώρα ὁ Στάλιν ἦτο διατεθειμένος νὰ παραχωρήσῃ μέρος τῶν ἀκτῶν τῆς Βαλτικῆς εἰς τὴν Γερμανίαν. Γενικῶς ὅμως, ἦτο διατεθειμένος νὰ συμβιβασθῆ μὲ βάσιν τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ παλαιοῦ καθεστῶτος, δηλαδὴ τῶν σοβιετικῶν συνόρων τοῦ Ἰουνίου 1941.

Οἱ Χιτλερικοὶ ἀρνήθησαν. Πράγματι, οἱ κυριώτεροι συνεργάται τοῦ Χίτλερ, συγκεκριμ